

สัปดาห์สังวร

วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง 70110 โทร. 0-3221-1188 โทรสาร 0-3234-1094

www.josephbanpong.org E-mail : st.joseph_banpong@hotmail.co.th

2016

วันอาทิตย์ที่ 4 กันยายน 2016 ปีที่ 50 ฉบับที่ 2745

อาทิตย์ที่ 23 เทศกาลธรรมดา ปี C

พระวาจา (ลก.14:25-33)

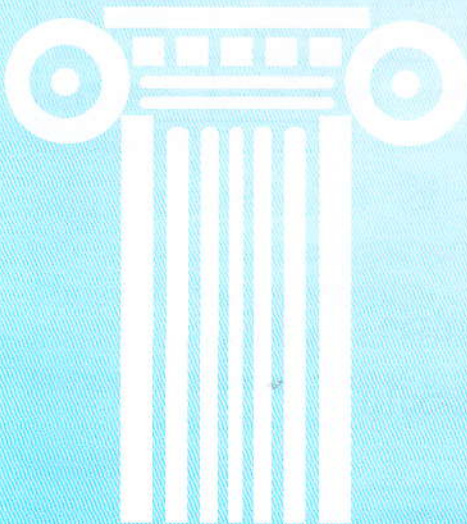

เวลานั้น ประชาชนจำนวนมากกำลังเดินไปกับ พระเยซูเจ้า พระองค์ทรงหันพระพักตร์มาตรัสกับเขาทั้งหลายว่า "ถ้าผู้ใดติดตามเราโดยไม่รักเรามากกว่าบิดามารดา ภรรยา บุตร พี่น้องชายหญิง และแม้กระทั่งชีวิตของตนเอง ผู้นั้นเป็นศิษย์ของเราไม่ได้ ผู้ใดไม่แบกกางเขนของตนและติดตามเรา ผู้นั้นเป็นศิษย์ของเราไม่ได้ เช่นเดียวกัน"

ท่านที่ต้องการสร้างหอคอย จะไม่คำนวณค่าใช้จ่ายก่อนหรือว่ามีเงินพอสร้างให้เสร็จหรือไม่ มิฉะนั้นเมื่อวางรากฐานไปแล้ว แต่สร้างไม่สำเร็จ ทุกคนที่เห็นจะหัวเราะเยาะเขา พูดว่า 'คนนี่เริ่มก่อสร้าง แต่ทำให้สำเร็จไม่ได้' หรือกษัตริย์ที่ทรงยกทัพไปทำสงครามกับกษัตริย์อีกองค์หนึ่ง จะไม่ทรงคำนวณก่อนหรือว่า ถ้าใช้กำลังพลหนึ่งหมื่นคน จะเผชิญกับศัตรูที่มีกำลังพลสองหมื่นคนได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้ ขณะที่อีกฝ่ายหนึ่งยังอยู่ห่างไกล พระองค์จะได้ทรงส่งทูตไปเจรจาขอสันติภาพ ดังนั้นทุกท่านที่ไม่ยอมสละทุกสิ่งที่คุณมีอยู่ ก็เป็นศิษย์ของเราไม่ได้"

ปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรม

MERCIFUL LIKE THE FATHER

ภรรยา - บุตร - ชิดา

สร้างอุทิศแด่

มาร์ติน อุดม อังताल (ครบ 21 ปี)

หัวข้อ เจื่อนไขของการเป็นศิษย์คือการสละทุกสิ่ง
ธรรมล้ำลึก พระเยซูเจ้าคือแบบฉบับแห่งชีวิตของเรา
ท่าที ยอม พร้อมสละทุกสิ่ง
การดำเนินชีวิต ไม่ติดใจกับสิ่งของ แต่ยึดเอาพระคริสต์เป็นชีวิต

บทอ่านที่หนึ่ง : - ปชญ 9:13-18ข

ต่อหน้าข้อลึกลับของจักรวาล ความหมายของประวัติศาสตร์และของพระเจ้า เราคือคนโง่เขลา แต่พระเจ้ามิได้ปล่อยเราให้จมอยู่ในความโง่เขลาของเรา พระองค์ประทานพระพรแห่งความรู้แก่เรา

บทอ่านที่สอง : - ฟม 1:9-10, 12-17

ฟิลิโมนเป็นชาวโคโลสีที่ทักลัวใจโดยอาศัยเปาโล ทาสของเขาที่ชื่อโอนิมัสหนีเขาไป และไปหานักบุญเปาโลในคุก และที่นั่นเขาได้ทักลัวใจ นักบุญเปาโลจึงขอร้องให้ฟิลิโมนนำเขากลับไป ไม่ใช่ในฐานะทาส แต่ในฐานะพี่น้องคนหนึ่ง

พระวรสาร : - ลก 14:25-33

บรรจุนิทานเปรียบเทียบสั้น ๆ สองเรื่อง ซึ่งเกี่ยวกับการเสียสละตนเอง หรือคุณค่าของการเป็นศิษย์ของพระคริสต์เจ้า

ผู้ประสานงานพิธีกรรม วันอาทิตย์ที่ 4 กันยายน ค.ศ. 2016

พิธีขอบพระคุณ	ประธาน	พิธีกร	ผู้อ่านบทอ่าน	เก็บอุทาน	เชิญของถวาย
07.00 น.	คุณพ่อยะรัตน์	คามิลเลียน	คุณอรพรรณ - คุณอรยา	คุณสุพจน์	คุณครุณี
09.00 น.	คุณพ่อมีคาเอล	คุณนฤชัย	คุณวิไล - คุณจิราภรณ์	คุณวันทนา	คุณศิริพร
19.00 น.	คุณพ่อวิเชียรแสง	นารีวุฒิ	คุณอุมาพร - คุณวิจิตรา	คุณบงอร	คุณสุภาพร

จิตใจคน...เปรี้งบเหม็อนขวดเปล่า
"มีค่าแค่ไหน" อยู่ที่เรา...ใส่อะไรลงไป

จาก...

พระวาจา...สู่ชีวิต

บทเรียนจากไอเนลิมัส

ในบทอ่านที่ 2 เปาโลได้เขียนจดหมายถึงฟิลิโมน ชาวเมืองโคโลสี ซึ่งเป็นผู้ที่เปาโลได้สอนให้กลับใจมาเชื่อพระเยซูเจ้า ฟิลิโมนเป็นคริสตชนผู้มีฐานะมั่งคั่ง ทุกวันอาทิตย์บรรดาคริสตชนจะมารวมตัวที่บ้านของเขาเพื่อทำพิธีบิบัง เปาโลเขียนจดหมายฉบับนี้ขณะถูกจองจำที่โรม ซึ่งแม้จะเป็นจดหมายที่สั้นมาก (เพียง 24 ข้อ) แต่ได้แสดงให้เห็นถึงหลักปฏิบัติที่สำคัญของคนที่เป็นศิษย์ติดตามพระคริสตเจ้า

ไอเนลิมัสเป็นทาสคนหนึ่งของฟิลิโมน เขาได้กระทำความผิดและหนีการลงโทษ จนกระทั่งได้พบกับเปาโลที่โรม ที่แม้จะเป็นนักโทษในช่วงเวลาดังกล่าว แต่เปาโลไม่ได้ถูกจองจำ เพียงแต่ถูกกักบริเวณในบ้านหลังหนึ่ง มีทหารคอยดูแล (กจ 28:30) ยังคงมีอิสรภาพที่จะเทศน์สอน เปาโลจึงได้เจอกับไอเนลิมัส ได้สอนเขาให้ตระหนักถึงความผิดที่ได้กระทำ (ขโมยเงินและหนีจากนาย) และล้างบาปให้

จากนั้น เปาโลได้ส่งไอเนลิมัสกลับไปหาฟิลิโมนนายเก่าของเขา ไม่ใช่ในฐานะทาส แต่ในฐานะน้องชายอันเป็นที่รัก เปาโลได้เตือนฟิลิโมนให้ตระหนักว่า ในสายพระเนตรของพระคริสตเจ้าไม่มีความแตกต่างระหว่างทาสและไท ทั้งนี้เพราะพระคริสตเจ้าได้ปลดปล่อยพวกเขาให้เป็นอิสระจากการเป็นทาสของบาป และทำให้พวกเขากลายเป็นบุตรของพระเจ้าแล้วผ่านทางศีลล้างบาป

การติดตามพระคริสตเจ้า

ในพระวรสาร พระเยซูเจ้าตรัสว่า *“ถ้าผู้ใดติดตามเราโดยไม่รักเรามากกว่าบิดามารดา ภรรยา บุตร พี่น้องชายหญิง และแม้พระทั้งชีวิตของตนเอง ผู้นั้นเป็นศิษย์ของเราไม่ได้”* (ลก 14:26) โดยธรรมชาติมนุษย์ทุกคนต่างรักชีวิตของตน ไม่มีสิ่งไหนที่มีค่ามากกว่าการมีชีวิตอยู่ หากไม่มีชีวิตแล้ว ทุกสิ่งที่มีอยู่ล้วนไร้ค่า ถัดจากชีวิตของตนก็เป็นครอบครัว ต่อมาจึงเป็นข้าวของทรัพย์สินสมบัติ

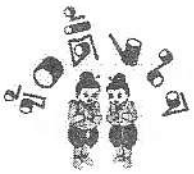
พระเยซูเจ้าไม่ได้เรียกร้องให้เราเกลียดชีวิตของตน (จนถึงกับต้องฆ่าตัวตาย) หรือเกลียดชังบุคคลอันเป็นที่รัก เช่น บิดามารดา บุตร ภรรยา พี่น้องชายหญิง แต่พระองค์ต้องการเตือนใจเราว่า เราจะต้องรักพระเจ้ามากกว่า พระเจ้าต้องสำคัญที่สุดในชีวิตของเรา เพราะเป้าหมายแห่งชีวิตมนุษย์คือการเข้าในอาณาจักรของพระเจ้า เราจะไม่สามารถเป็นศิษย์ที่แท้จริงของพระองค์ได้ หากเราให้ความสำคัญกับสิ่งเหล่านี้มากกว่าพระองค์ และนี่คือเงื่อนไขประการแรกในการติดตามพระองค์

เงื่อนไขประการที่สองคือ การแบกกางเขนของตนแล้วติดตามพระองค์ (ลก 14:27) ทุกครั้งที่เราแบกกางเขนของตน ก็เท่ากับเราได้แบกกางเขนของพระเยซูเจ้า ดังนั้น ความยากลำบากต่าง ๆ ในชีวิตจึงมีความหมายสำหรับเราคริสตชน เพราะนั่นคือ ท่อธารแห่งพระพรที่นำเราให้ซิดสนิทและเป็นหนึ่งเดียวกับพระคริสตเจ้า ประการสำคัญ ทำให้เราพร้อมส่วนในพระมหาทรมานขององค์พระผู้ไถ่

พระเยซูเจ้าได้ให้แนวทางในการเป็นศิษย์ติดตามพระองค์ นั่นคือ การรักพระองค์มากกว่าสิ่งอื่นใด พระเจ้าต้องสำคัญที่สุดและเป็นหนึ่งในชีวิตของเรา เมื่อเราดำเนินชีวิตในความรักของพระเจ้า เราก็จะปฏิบัติต่อทุกคนเหมือนเป็นพี่น้องที่มีพระบิดาเจ้าองค์เดียวกัน ไม่มีทาส ไม่มีไท ไม่มียิว ไม่มีกรีก แต่ทุกคนคือพี่น้องที่เท่าเทียมกันต่อหน้าพระเจ้า

ผู้ที่ปรารถนาจะเป็นศิษย์ติดตามพระคริสตเจ้า จะต้องปฏิเสธตนเองและแบกกางเขนของตน พระเยซูเจ้าทรงเลือกหนทางแห่งไม้กางเขน เพื่อนำชัยชนะคือความรอดพ้นมาสู่เรา ซึ่งเป็นเป้าหมายสุดท้ายของมนุษย์แต่ละคน เพื่อจะบรรลุถึงเป้าหมายสุดท้ายนี้ จำเป็นต้องผ่านหนทางแห่งไม้กางเขน เราจะทำอย่างไรเพื่อให้กางเขนเป็นหนทางแห่งชัยชนะสำหรับชีวิตของเรา

ขอให้เราได้ติดตามพระคริสตเจ้าในความรักต่อกัน เป็นต้นในครอบครัว ในที่ทำงาน ในหมู่คณะ มากกว่าที่เป็นอยู่ พร้อมทั้งจะให้อภัยความผิดของกันและกันเสมอ เพราะนี่แหละคือเครื่องหมายของการเป็นศิษย์ติดตามพระคริสตเจ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในการแบกไม้กางเขนของตน น้อมรับความยากลำบากต่าง ๆ ในชีวิต เพื่อร่วมส่วนในพระมหาทรมานของพระองค์ ดังนี้ เราจะเป็ศิษย์ที่แท้ของพระองค์

1. ข้าพเจ้าจะพยายามปล่อยวางไม่ยึดติดกับสิ่งของบนโลกนี้
2. ข้าพเจ้าจะติดตามพระเยซูเจ้าในความรักต่อผู้อื่น
3. ข้าพเจ้าจะกำหนัดกับคริสตชนอย่างดี เพื่อจะได้ชื่อว่าเป็นศิษย์ที่แท้ของพระองค์

ขอเชิญรับชมการถ่ายทอดสด

พิธีสถาปนาบุญราศีคุณแม่เทเรซาแห่งกัลกัตตาเป็นนักบุญ

จากมหาวิหารนักบุญเปโตร นครรัฐวาติกัน

วันอาทิตย์ที่ 4 กันยายน ค.ศ. 2016 เวลา 16.00 - 18.00 น.

ทาง สถานีโทรทัศน์ TNN24 ดิจิตอลทีวี ช่อง 16 และ <http://www.tnnthailand.com>

หมากสีแดง

ที่มา... ฟาร์เวิร์ทเพิล

ครอบครัวหนึ่งมีลูกชายสองคน ลูกชายคนโตชื่อว่า ชาญชัย ส่วนลูกชายคนเล็กชื่อว่า โชติช่วง

ชาญชัยเป็นพี่ที่มีนิสัยรักสงบ และชอบนั่งสมาธิสวดมนต์อยู่เป็นประจำ ส่วนโชติช่วงคนน้องนั้น รักความสนุกสนาน ชอบพบปะผู้คน และนิยมความเจริญก้าวหน้าในชีวิต เมื่อชาญชัยและโชติช่วงเติบโตเข้าสู่วัยหนุ่ม พ่อกับแม่ก็ให้ทั้งสองแยกเรือนออกไปลองใช้ชีวิตด้วยตนเอง ชาญชัยจึงเปิดร้านเล็ก ๆ ในหมู่บ้าน ขายของกินของใช้ทั่ว ๆ ไป พ่อที่ขี้สงสัยงุนงงได้ไม่ชัดเจน ส่วนโชติช่วงคิดการใหญ่กว่าพี่ชาย เขามองเห็นลูกค้าทำเงินมากมายรออยู่ตรงหน้า ดังนั้น เขาจึงลงทุนทำการค้าหลาย ๆ แบบ และทุ่มเทตนเองในการทำงานอย่างหนัก โดยแทบไม่ยอมพักผ่อน ซึ่งกิจการของเขาก็โตวันโตคืนและทำกำไรให้เขาอย่างงดงาม

ชาญชัยแม้จะเห็นน้องชายเจริญก้าวหน้า ก็หาได้มีใจริษยาไม่ เขายังคงดำเนินชีวิตของตนเองไปเหมือนเดิมเช่นทุกวัน คือ ตื่นนอนตอนตีสี่มานั่งสวดมนต์ทำสมาธิ จากนั้นกินข้าวเช้าแล้วออกไปเปิดร้าน เมื่อถึงเวลาเย็นก็ปิดร้านมานั่งอ่านหนังสือธรรมะและคำสอนในศาสนา ก่อนจะเข้านอนก็สวดมนต์ทำสมาธิอีกครั้ง และตื่นอีกครั้งตอนตีสี่ เป็นเช่นนี้ทุกวันไม่เคยเปลี่ยนแปลง จนชาวบ้านพากันชื่นชมนับถือไปทั่ว ดังนั้น ในวันหนึ่งพ่อกับแม่จึงเรียกให้ชาญชัยไปหาที่บ้าน

‘พ่อกับแม่มีอะไรจะคุยกับฉันอย่างนั้นหรือ’ ชาญชัยเอ่ยถาม ‘พ่อกับแม่ไม่สบายใจเรื่องที่ชาวบ้านพูดคุยกินและว่าร้ายกันเกี่ยวกับลูกนะสิ’ พ่อบอกด้วยสีหน้าวิตกกังวล ‘ชาวบ้านว่าอะไรฉันล่ะ’ ชาญชัยถามอีก ‘เขาว่าลูกนี่ก็ขี้จู้จี้ขี้สงสัย ยาวหนัก เปิดร้านออกมานั่งเฝ้าอยู่เดียวก็ปิดไปนั่งอ่านหนังสือสบายใจอยู่ในบ้านเสียแล้ว’ แม่ของชาญชัยบอกลูกชาย

‘แล้วเขาก็ยังว่าลูกเป็นคนโง่ที่ขี้วอดอีกด้วย เขาว่าลูกมีเงินอยู่นิดหน่อย แต่ชอบให้เงินแก่ขอทานและคนยากจน เขาว่าลูกอยากให้เป็นใคร ๆ มองว่าตนเองเป็นคนมั่งมีจึงทำเช่นนั้น ทั้งที่จริง ๆ แล้วการค้าของลูกได้กำไรเพียงเล็กน้อยเท่านั้น’ พ่อของชาญชัยว่า ‘ทำไมเป็นเช่นนั้นล่ะลูก โยเจ้าไม่เอาอย่างน้อง ลองไปคูสิ ตอนนั้นก็กิจการของน้องขยายใหญ่โตไปถึงต่างเมืองแล้ว น้องเอาแต่ทำงานไม่ได้หลับได้นอน เพื่อหาเงินหาทองให้ได้มาก ๆ แต่ดูเจ้าสิ หลายปีผ่านไปแล้วยังไม่เห็นมีอะไรเปลี่ยนแปลงเลย แล้วอย่างนี้เมื่อไรเจ้าจะรวยเหมือนน้องสักทีเล่า’ แม่ของชาญชัยกล่าวอย่างเป็นห่วง

‘พ่อกับแม่ไม่ต้องเป็นห่วงหรอก แม่ฉันจะไม่ได้ร่ำรวย แต่มีความสุขมาก ฉันชอบนั่งสมาธิและสวดมนต์ เพราะนั่นทำให้ใจฉันสงบและมีสุขภาพแข็งแรงดี ไม่เจ็บไม่ไข้ ฉันชอบอ่านหนังสือธรรมะเพราะมีประโยชน์ ทำให้ได้ขบคิดถึงความจริงของชีวิต และนำมาปรับใช้กับตนเองได้ ถึงแม้จะไม่มั่งมีเงินมากมาย แต่ฉันก็ชอบช่วยเหลือคนยาก เพราะทำแล้วสบายใจที่ได้ช่วยเหลือผู้อื่น ชีวิตฉันไม่ต้องการอะไรมาก เท่าที่เป็นอยู่ก็ทำให้ฉันเกิดความสุขมากพอแล้ว ฉันไม่ชวนขวยในสิ่งที่ใหญ่โต แต่ทำลายความสุขอันแท้จริงของชีวิตหรอกจ้ะ’

หลายปีผ่านไป โชติช่วงซึ่งกลายเป็นมหาเศรษฐีไปแล้วได้รับเลือกให้เป็นกำนันดูแลหมู่บ้าน กำนันโชติช่วงนั้นเห็นชีวิตความเป็นอยู่ของพี่ชายแล้ว ก็รู้สึกขัดหูขัดตาเป็นกำลัง ด้วยความรู้สึกว่าโยมหาเศรษฐีอย่างเขา จึงมีพี่ชายที่แลดูกระจอกงอกงอยเช่นนี้ ดังนั้นวันหนึ่งโชติช่วงจึงให้คนไปตามชาญชัยมาพบ เมื่อชาญชัยมาถึง โชติช่วงก็พาพี่ชายเดินชมบ้านไม้สักอันใหญ่โตโอ่อ่าของเขาอย่างภาคภูมิใจในฐานะของตน เมื่อได้ชมบ้านจนทั่วแล้ว ชาญชัยกับโชติช่วงจึงได้นั่งคุยกันที่บ้านของน้องใหญ่โตตระหงาดใหม่แล้ว ‘ตุลสิพี่ นี่คือน้ำพิกน้ำแรงของน้องชายพี่ที่นั่นล่ะ’

‘บ้านจะใหญ่โตหรือไม่ ไม่สำคัญเท่าอยู่แล้วมีความสุขหรือเปล่า’ ชาญชัยพูด ‘ต้องมีอยู่แล้ว! ฉันมีเงินทองมากมายไว้ใช้จ่าย มีบริวารรายล้อมคอยรับใช้ อยากได้อะไรก็ได้ทั้งนั้น นี่แหละคือความสุขละ แต่ที่ช่างเถะฉันไม่ได้เรียกพี่มาพบเพราะเรื่องนี้หรอกนะ ฉันอยากพูดให้พี่สำนึกได้เสียที่ว่า พี่ก็อายุมากขึ้นทุกวัน น่าจะคิดทำอะไรอย่างฉันบ้าง จะได้มีความสุขเป็นอยู่ที่นั่นมากกว่านี้ อยู่ให้สมกับที่เป็นพี่ชายกำหน้อย่างไรละ’

‘ไม่ละ พี่พอใจในสิ่งที่ตนเองมีอยู่ตอนนี้แล้ว เจ้าก็เช่นกันขวนขวายมากเกินไป สุดท้ายอาจก่อให้เกิดผลร้ายต่อตนเองได้นะ’ ชาญชัยเตือนสติน้อง แต่นั่นทำให้โชติช่วงโกรธมาก เขาตบโต๊ะอย่างแรง แล้วหยิบหมากสีแดงที่วางอยู่ในถาดบ้าง ๆ ขว้างใส่หน้าพี่ชาย ‘พี่เป็นคนโง่ ดังนั้นอย่าได้เอาความโง่ของตนเองมาสั่งสอนคนอื่นเลย หมากสีแดงนั้นฉันมอบให้พี่ ในฐานะที่เป็นคนโง่ที่สุดเท่าที่ฉันเคยพบมา ถ้าวันใดพี่เจอคนโง่กว่าตนเอง ก็จงมอบหมากสีแดงนี้ให้เขาไปแทนเถอะ’ โชติช่วงตะโกนใส่พี่ชายด้วยอารมณ์เผลอหลุดปาก แต่ชาญชัยไม่ได้กล่าวว่าจะไร่น้องชาย เขาก็หยิบหมากสีแดงใส่กระเป๋าสือแล้วจึงกลับบ้าน

3 ปีผ่านไป ชาญชัยได้รับข่าวว่ากำหนัดโชติช่วงกำลังป่วยหนักด้วยโรคมะเร็งขั้นรุนแรง มีความทุกข์ทรมานอย่างแสนสาหัส และกำลังจะเสียชีวิตในอีกไม่กี่วันนี้ ชาญชัยจึงรีบเดินทางไปยังมณ้องชายที่บ้านไม้สักอันใหญ่โตหรูหราของเขา และเมื่อได้พบกับน้องชาย ชาญชัยก็พบว่าโชติช่วงผอมซีดเซียวเป็นอย่างมาก *‘เป็นอย่างไรบ้างโชติช่วง’* ชาญชัยถามน้องชาย *‘เจ็บปวดทรมานมาก คิดว่าคงใกล้จะไปได้เต็มที่แล้ว’* โชติช่วงตอบอย่างคนหมดสิ้นทุกสิ่งทุกอย่าง

‘แล้วเจ้าเตรียมการไว้พร้อมหรือยังว่าจะเอาเงินทองติดตัวไปด้วยมากเท่าไร’ ชาญชัยถาม โชติช่วงฟังคำถามพี่ชายก็งวยงง แต่ก็ตอบกลับไปว่า *‘เมื่อตายแล้วจะเอาไปอย่างไรละพี่ แม้แต่สลิงเดียวก็ไม่มีทางเอาไปได้หรอก’* แล้วสั่งบริวารให้ไปคอยต้อนรับเจ้าที่นั่นหรือไม่ ลูกเมียเจ้าละ ให้ตามไปด้วยหรือเปล่า’ ชาญชัยยังคงป้อนคำถามต่อ *‘ที่พี่พูดมานั้น... ฉันเอาอะไรไปด้วยไม่ได้เลยสักอย่าง’* โชติช่วงตอบ เมื่อได้ยินดังนั้น ชาญชัยก็หยิบหมากสีแดงที่โชติช่วงเคยให้ส่งคืนแก่เขา โชติช่วงมองหมากสีแดงอยู่ครู่หนึ่งจึง निकออก *‘อะไรกัน พี่เอาหมากสีแดงมาให้ฉันทำไม’* โชติช่วงร้องอุทานด้วยความตกใจ ชาญชัยจึงกล่าวแก่น้องชายว่า *‘เพราะเจ้าคือผู้ที่ยิ่งเขลากว่าพี่นะสิ... ทั้ง ๆ ที่เจ้าก็รู้ว่า คนเราเมื่อถึงคราวต้องจากโลกนี้ไป จะไม่มีทางเอาอะไรไปได้เลยแม้แต่อย่างเดียว แต่เจ้าก็ยังขวนขวายทำงานหนักจนสุขภาพทรุดโทรม และส่งผลถึงชีวิตในวัยนี้ เหล่านี้คือการกระทำที่แท้จริง ๆ พี่จึงต้องมอบหมากนี้คืนกลับเจ้าไป’*

เมื่อโชติช่วงได้ฟังดังนั้นก็คิดได้ทันที เขาได้เรียนรู้บทเรียนที่สำคัญของชีวิตว่าแทนที่จะมุ่งมันศึกษาธรรมะเพื่อความสุอันแท้จริง เขากลับสูญเสียเวลาไปมากมายกับสิ่งที่หาได้เป็นความสุขอันแท้จริงไม่ และเมื่อตายไปก็เอาสิ่งเหล่านี้ไปไม่ได้เลยสักอย่าง เสมือนว่าที่เหนื่อยมาทั้งชีวิตนั้นเป็นเรื่องที่สูญเปล่าไปโดยสิ้นเชิง อยากรู้ก็ตาม สำหรับโชติช่วงกว่าที่เขาจะได้เรียนรู้บทเรียนสำคัญในชีวิตบทนี้ ก็เป็นเวลาที่เขาเสียไปแล้วเสียแล้ว

อย่าให้ชีวิตต้องเรียนรู้บทเรียนที่สำคัญของการใช้ชีวิตเมื่อสายไปแล้วคงเช่นโชติช่วงเลย ยิ่งไปกว่านั้น ไม่มีใครรู้หรือว่าชีวิตของคน ๆ หนึ่งนั้นจะยืนยาวสักเท่าไร วันนี้อาจจะยังมี เดิน เล่น หรือหัวเราะกับคนรอบข้างอย่างขบขัน แต่พรุ่งนี้อาจจะต้องจากโลกนี้ไปโดยไม่มีใครคาดคิด ความไม่แน่นอนนี้แหละ คือความจริงของชีวิตที่ต้องระลึกไว้เสมอ ดังนั้น อย่าเสียเวลาอันมีค่าในชีวิตไปกับสิ่งที่หาประโยชน์ไม่ได้ แต่จงใช้ชีวิตให้เกิดประโยชน์สูงสุดและคุ้มค่าอยู่เสมอ//////

ประกาศ

สรุปข่าว

วันศุกร์ต้นเดือน

ขอเชิญพี่น้องสัตบุรุษ ร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ ใน วันศุกร์ที่ 2 กันยายน ค.ศ. 2016 (วันศุกร์ต้นเดือน) เวลา 19.00 น. ณ วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง ตอนเช้ามีการส่งศีลมหาสนิทแก่ผู้เจ็บป่วยสูงอายุที่ไม่สามารถมาวัดตามปกติ แต่สิ่งสำคัญขอให้แต่ละคนได้เตรียมตัวรับพระเยซูเจ้าอย่างพร้อมเพรียงด้วย

ฉลองอาสนวิหารแม่พระบังเกิด บางนกแขวก

ขอเชิญพี่น้องสัตบุรุษ ร่วมโมทนาคุณพระเจ้า โอกาสฉลอง อาสนวิหารแม่พระบังเกิด บางนกแขวก จ.สมุทรสงคราม ใน วันอาทิตย์ที่ 4 กันยายน ค.ศ. 2016 เวลา 10.00 น. โดย พระสังฆราชยอห์น บอสโก ปัญญา กฤษเจริญ เป็นประธานในพิธี

ประชุมกลุ่มผู้สูงอายุ

วันพฤหัสบดีที่ 8 กันยายน ค.ศ. 2016 มีมิสซาที่ วัดน้อยอาคารเปาโล เวลา 09.00 น. หลังมิสซาขอเรียนเชิญผู้สูงอายุร่วมประชุมพบปะพร้อมกัน ณ ห้องประชุมสภาอภิบาลวัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง

ประชุมกลุ่มเซอร์รา

วันอาทิตย์ที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2016 หลังมิสซาสาย ขอเชิญสมาชิกกลุ่มเซอร์ราประชุมพร้อมกัน ณ ห้องประชุมสภาอภิบาลวัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง

ฉลองวัดแม่พระมหาทฤกษ์ ท่าม่วง

ขอเชิญพี่น้องสัตบุรุษ ร่วมโมทนาคุณพระเจ้า โอกาสฉลอง วัดแม่พระมหาทฤกษ์ ท่าม่วง อ.ท่าม่วง จ.กาญจนบุรี ใน วันอาทิตย์ที่ 11 กันยายน ค.ศ. 2016 เวลา 10.00 น. โดย พระสังฆราชยอห์น บอสโก ปัญญา กฤษเจริญ เป็นประธานในพิธี

ระลึกถึงนักบุญโยเซฟ

ขอเชิญพี่น้องสัตบุรุษ ร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณ เพื่อระลึกถึงนักบุญโยเซฟองค์อุปถัมภ์ของวัดของเรา ใน วันจันทร์ที่ 19 กันยายน ค.ศ. 2016 เวลา 19.00 น. หลังพิธีบูชาขอบพระคุณจะมีการนำไปยังอนุสาวรีย์นักบุญโยเซฟด้านหน้าวัด

ระลึกถึงแม่พระองค์อุปถัมภ์

ขอเชิญพี่น้องสัตบุรุษร่วมกันระลึกถึงแม่พระองค์อุปถัมภ์ ใน วันเสาร์ที่ 24 กันยายน ค.ศ. 2016 เวลา 19.00 น. หลังพิธีจะมีการแห่และสวดสายประคำไปยังถ้ำแม่พระหน้าอาคารเปาโล ที่นั่นจะมีการเผาจดหมายที่พี่น้องสัตบุรุษได้เขียนถึงแม่พระและรับพรจากพระสงฆ์

ประกาศศีลสมรส

นางสาวเอลิซาเบธ สุธานี เจสตาคม ธิดาของ นายยอห์น ประพันธ์ และ นางเทเรซา สิริมาลย์ เจสตาคม (สมาชิกกลุ่ม 9) จะเข้าพิธีสมรสกับ นายธีรพร นันทิวาวัฒน์ บุตรของ นายเอกอนันต์ นันทิวาวัฒน์ และ นางอภิขญา ชาวไร่เงิน (ชาวจ.ราชบุรี) ใน วันเสาร์ที่ 10 กันยายน ค.ศ. 2016 เวลา 16.00 น. ณ วัดนักบุญโยเซฟ บ้านโป่ง

ทางวัดขอแสดงความยินดีและร่วมใจภาวนาให้ พี่น้องท่านใดเห็นว่ามีข้อขัดขวางสำหรับคู่สมรสนี้ กรุณาแจ้งให้คุณพ่อเจ้าวัดหรือพระสังฆราชทราบโดยด่วนก่อนที่จะเข้าสู่พิธีสมรส

ปฏิทิน บูชาขอพระคุณ ประจำสัปดาห์

วัน - เวลา	กันยายน 2016 สำหรับ	ผู้ขอ
อาทิตย์ที่ 4 07.00 น. 09.00 น. 19.00 น.	อาทิตย์ที่ 23 เทศกาลธรรมดา สวดสารานุกรมสำหรับครอบครัว สวดสารานุกรมสำหรับสัตบุรุษ อุทิศแด่ มารีอา กิมเน็ย จิตต์กล้า	คุณไพศาล - คุณเรณูพร วัด บุตร - ธิดา - หลาน
จันทร์ที่ 5 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 23 เทศกาลธรรมดา (เผ้าศีล คาไมลเลียน รับพิดชอบ) สวดสารานุกรมสำหรับ คุณบุญอิม ทัฬหศาสตร์ สวดสารานุกรมสำหรับสุขภาพ คุณสุรพล ว่องวิทย์ อุทิศแด่ อักเนส ทองใบ ตั้งสัจจธรรม (ครบ 23 ปี)	คุณประกอบ - คุณสร้อยมุกข์ ครอบครัวว่องวิทย์ ลูก - หลาน
อังคารที่ 8 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 23 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ มาร์ติน อุดม วังตาล (ครบ 21 ปี) อุทิศแด่ โยเซฟ ดำรง ลีจิตศรีกาญจนา - คุณยวง - กลารา เล็ก คาร์เนลลี อุทิศแด่ ยอห์น บัปติสตา ยีน จารุเรืองศรี - ยอห์น บอสโก ชำนาญศรี ศรีกำนวม	ภรรยา - บุตร - ธิดา ครอบครัวลีจิตศรีกาญจนา ครอบครัว
พุธที่ 7 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 23 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ อันตน วิเชียร คำนเครือ (ครบ 10 ปี) อุทิศแด่ กลารา นารอดฤดี ธรรมสูงจิต อุทิศแด่ มารีอา เทเรซา วัลลา ทรัพย์เย็น และวิญญานในไฟชำระ	คุณสุภา จิตดำรงชัย เพื่อนครู คุณกนกวรรณ ผิวบางกุล
พฤหัสบดีที่ 8 19.00 น.	ฉลองแม่พระบังเกิด อุทิศแด่ เอลิซาเบธ เซซีเลีย ลาวัลย์ ลูิตานนท์ บุญโยภาส ศกุนะสิงห์ อุทิศแด่ อามาโต อนันต์ - มารีอา จำ - เทเรซา ธีรดา แข็งกิจ อุทิศแด่ มารีอา วันเพ็ญ ทรัพย์เย็น และวิญญานในไฟชำระ	คุณพงศ์เทพ ศกุนะสิงห์ คุณชูศรี ชมเอ คุณวิภาวดี ทรัพย์เย็น
ศุกร์ที่ 9 19.00 น.	น.เปโตร คลาเวิร์ พระสงฆ์ อุทิศแด่ มารีโอ โลเรนซาโต (ครบ 19 ปี) อุทิศแด่ เปาโล วิบูลย์ กิจสวัสดิ์ (ครบ 14 ปี) อุทิศแด่ วิญญานในไฟชำระ	คุณวิชุดา โลเรนซาโต ภรรยา - บุตร - ธิดา คุณพรเสริม วรรณางกูร
เสาร์ที่ 10 19.00 น.	สัปดาห์ที่ 23 เทศกาลธรรมดา อุทิศแด่ การ์โล วิฑูรย์ - การ์โล วิรัช สุทธาศวิน อุทิศแด่ คุณมานพ - มารีอา กิมเน็ย จิตต์กล้า อุทิศแด่ โลเรนโซ สุรเดช - เปโตร สุรสิทธิ์ ลูจนานนท์	พี่ - น้อง ลูก - หลาน - เหลน คุณอุจจักษณ์ ลูจนานนท์